

שלוש אגורות

סלובקיה

היה פעם אדם עני שלפרנסתו חפר תעלות לאורך דרכים. אינני יודע אם קרה או אם לא קרה הדבר, אך מה איכפת. יום אחד המלך נסע לאורך הדרך וראה את האיש העני. הוא שאל "אמור לי אישי הטוב, כמה משלמים לך עבור העבודה הקשה הזו?"

"הו מלכי הגדול, אני מקבל שלוש אגורות ליום." המלך הופתע ושאל כיצד הוא יכול לחיות על התשלום הזעום הזה.

"כבוד מלכותי, אילו חייתי עליהן הדבר לא היה קשה, אבל משלושת האגורות האלה אחת אני מחזיר, אני מלווה את השניה וחי רק מהשלישית." המלך לא הבין את דבריו. הוא גירד את ראשו וחשב איך יתכן הדבר: אגורה אחת להחזיר, אחת ללוות ולחיות על האגורה אחת בלבד. וכל זה

משלוש אגורות! "הסבר לי איך אתה עושה זאת" אמר.

"ובכן, מלכי הגדול, זה כך" הסביר האיש העני "אני דואג לאבי, שכבר זקן ונכה. אני מחזיר לו כסף כי הוא גידל אותי. אבל אני מגדל גם את בני הקטן. אני מלווה לו אגורה אחת, כדי שיוכל להחזיר לי כשאהיה זקן. ובעצמי אני חי על האגורה הנותרת. "אהא, עכשיו הבנתי" שמח המלך "ובכן, אישי הטוב, יש בארמוני שנים-עשר יועצים, וככל שאתם להם יותר כסף, כך הם מתלוננים יותר שאין להם ממה לחיות ומה להוציא. אני אציג להם את הבעיה כפי שסיפרת לי. אך אם הם יבואו לשאול אתך, על תגיד להם את הפתרון, עד שלא תראה את בבואתי."

אחרי דברים אלה נתן המלך לאיש חופן מטבעות זהב וחזר הביתה. וכשרק הגיע קרא לשנים-עשר היועצים שלו.

"אתם" אמר להם "אינכם יכולים לחיות מהכסף שאני משלם לכם, אבל כאן, בממלכתי, ישנו אדם שמרוויח רק שלוש אגורות ליום. מאלה אחת הוא

מחזיר, שניה מלווה, וחי רק על השלישית הנותרת, ובכל זאת הוא חי בכבוד.

אתם, שהנכם כל כך חכמים, תסבירו לי איך יתכן הדבר. ואם לא תשיבו לי עד מחרתיים, אגרש אתכם מהממלכה שלי ולא תואכלו יותר את לחמי." היועצים החכמים חזרו לבתיהם מדוכאים והתחילו להתייעץ ביניהם מה לעשות. כל אחד רצה להיות יותר חכם מהשני, אך לא הצליחו להשתוות לשנינותו של האיש הפשוט.

היום עבר וגם היום השני התקרב, וביום שלישי הם היו אמורים לענות למלך ועדיין לא מצאו פתרון הבעיה. אך מישהו לחש להם איפה הם יכולים למצוא אדם עני ויתכן שהוא יוכל לעזור להם.

היועצים הגיעו לאיש. הם תחילה ביקשו, אחר כך איימו עליו כדי שיגלה להם איך הוא נוהג עם שלושת האגורות היומיות שלו. אך הוא לא פחד, רק חזר על הוראתו של המלך. רק אם יראו לו את בבואתו של המלך, יצא להם קמח מהתבואה הזו, פירוש – רק אז יגיד להם את התשובה.

"איך אנחנו, האביונים, נראה לך בבואתו של

המלך?" אמרו "המלך לא יבוא אליך ולך לא יתנו לבוא אליו לארמונו. אנו נעשה את הכל כדי לשכנע אתך." והם הבטיחו לו ערמות של כסף כדי שיגיד להם את הפתרון! אך הוא לא רצה לפתוח את פיו. בסוף, כאשר הביאו לו באמת סכומי כסף גדולים הסכים לתת להם תשובה: "אתם, חכמים כאלה, אינכם יודעים לטכס עצה פשוטה. איך לא תתביישו!" והוא הוציא אחת המטבעות שקיבל מהמלך. "הנה, כאן רואים את בבואתו של המלך. הוא נתן לי אותה. אני רואה אותה. כעת אני יכול לגלות לכם את הפתרון בלי להפר את הוראת המלך." והוא הסביר להם איך הוא מחלק את שלושת האגורות.

ביום השלישי הגיעו היועצים אל המלך עם הפתרון שהשיגו אצל האיש העני. אבל המלך ידע מאין להם הפתרון. הוא קרא לאיש וכשזה בא לפניו שאל: "עכשיו אמור לי, איך אתה, אדם ישר, יכולת להפר את פקודת המלך?"

"לא הפרתי את פקודתך, הו מלך גדול. שתקתי כמו אבן עד שראיתי את בבואתך. היא אצלי גם כעת.

אתה בעצמך נתת לי אותה" והוא הוציא מכיסו את
המטבע עם תמונתו של המלך, וסיפר לו איך
היועצים באו לשכנע ולשחד אותו, אך הוא רק הביך
אותם, כי לא היה להם די שכל פשוט.
"ובכן" אמר המלך "מאחר ואתה חכם כזה, בעל
תבונה גדולה משנים-עשר היועצים שלי, לא תחפור
יותר תעלות. תחיה בארמוני בכבוד ובפאר ותשב
לידי במועצה שלי!"
"ואתם" פנה המלך ליועצים שלו "אינכם
מתביישים? מה אעשה עכשיו אתכם? מהיום אני
מפחית את שכרכם לרבע."
והיועצים לא באו יותר למלך להתלונן על שכר
נמוך.